

הבנקים: חוכמה

אחרי מעשה

בנקים לארוחת-בוקר

אני לא אוכל מדי בוקר שנו בנקים, גם לא אחר, כפי שניסה מרשהו להדביק לי. אבל תסכימו איתי שבנקים זה דבר חשוב. עובדה, בשנת 1989 הם הרוויחו אחרי מס משנה כמו 15 מיליארד שקלים,

בנקאי גזית
15 מיליארד

שהיו יכולים לפתור את כל הבטיחות הקואליציונית, כולל ויתור על מס נמנעות, למשל. עד כאן רק הערת אגב.

עד היום פירסמו כבר ארבע קבוצות

ביום הרביעי שעבר, הגיע ככל הנראה שוק המניות לגודלו הטיבעי. כך אומרים לי המומחים, והם באמת מומחים. כשהטילו את "היטל שלום הגליל" על מכירת נייר רות-ערך בבורסה, ירדו המחזורים היר מיים ל-250 עד 300 מיליוני שקלים ביום. עכשיו חוץ ממפולת לא קרה דבר, מאז יוני שנה שעברה טיפס המדד בכ-100% ואמנם ביום הרביעי היה המחזור 500 מיליון שקל.

כדי להעמיד דברים ביחס מתי אים, הנה השבוע הודיעה חברת "אשפרום" שהיא מבקשת לגייס הון בבורסה. הון גדול, איזה 1400 מיליון שקלים בלבד, פי שלושה מהמחזור היומי מאיפה יבוא ה' כסף? אז דאגה, החתמים ידאגו, והבורסה תרד עוד יותר.

וכדי להעמיד את העניין בפרופורציה עוד יותר מעניינת, נזכיר לכם שרק לפני חודשיים וחצי, אולי שלושה, אפשר היה לקנות את הבנק הבינלאומי במיליארד שקל. אותו מיליארד מיסכן שבנק החזירתי רצה לגייס בבורסה ושרהאוצר סירב לאשר.

ועכשיו לשוק עצמו: עוד לא השתנה שום דבר, חוץ אולי מדבר אחד, כדברי אחד מ"ענקי" הבורסה. פוטנציאל הרווח הגלום בשוק הערעים מותר תיקווה לעתיד, לאלה הצוברים נירות. מעניין, הא? הנה תרגום חופשי של הדברים. מי שיש לו כסף, נניח הבנקים, וקונה עכשיו, וממשיך לקנות לאט-לאט, יעשה את ה' רוחים הגדולים בבוא העת. נו, העת מתי? עד עכשיו דיברו על תחילת אפי ריל, עכשיו הפסיקו לדבר. "ילח ומן" אומרים לי. "כמה?" שאלה שאלתית מאוד, אומרים. וזה גם מה שאני יכול לבשר לכם לקראת החג. מצטער.

הטכנולוגיה

של

ריגרי-פישמן

קבוצת ריגרי-פישמן חיה וקיימת. כך גם העומדים בראשה. אמנם לסענתם ירדו מעט מנכסיהם, אבל לדעת יודעי דבר,

בורסאי ריגר
ארוחות-צהריים

יש להם עדיין לשתתף ארוחות-צהריים בכל יום, וגם זה משהו.

מה שאני מנסה לומר הוא, שכל אלה שחושבים שיוסי ריגר ואליעזר פישמן יחזרו להריץ את המניות "שלהם" - טועים. יקח עוד קצת זמן עד שיצליחו להיפטר מכל הסחורה שבידם, אם בדרך של מכירה בבורסה ואם על-ידי החלפת סחורה. עכשיו, אומרים לי, הם בתהליך של למידה. לומדים את השוק, כדי למצוא בו "חורים" שדרכם אפשר להשתחל ולבנות שוב אימפריה של אמון. לא רק אצל המשקיע הקטן, אלא גם אצל פקיד הבנקים המשושפטים.

השם החדש, או אם תרצו ה"שפן" החדש, נקרא בשם הכולל טכנולוגיה. לא חשוב מאיפה זה בא, זה נשמע טוב, יותר אמין מאתא ג' לפני שלושה חודשים. וככן, אני מודיע לכם שיש לפחות 50 מניות, שיעשו השנה פחות על כסות, מאשר ה"טכנולוגיות" של "הריגרים" שיעשו יותר, אבל ככל לא בטוח.

צולבים את התפודים ואחרי-כך מכניסים לתנור-האפייה. הפטנט הוא. מסבירים בעי ליו, שבדרך זו מגיע החום במהירות גדולה יותר אל כל חלקי התפוד ובכך נחסכת אנרגיה! התפוד אינו מתכווץ, וחומר אחיד בכל גופו. המחיר 15 דולר בלבד, אינו כולל את התפודים. בתיאבון.

ולקינוח, משהו באמת משוגע. הנה לפניכם המצאת המאה: בר אלקטרוני למשקאות במיזודת-מנהלים. מיזודה ככל מיזודה, אבל עם מקום לחמישה בקבוקים בצד אחד ומיסמכים בצד השני. החשוב הוא שכדי לשתות מהבקבוק, לא צריך לפתוח את המיזודה! אתה לוחץ על הכפתור המתאים שבחזית המיזודה והנה זורם לו משקה להנאתך. פועל על סוללות. מתנה אידיאלית למנכ"לים וסגניהם. האר הביים גם שתיה מעת לעת. המחיר בהחלט מתאים, 494 דולר המיזודה שלך. היא עשויה עור, אפשר לקבלה בשלל "שפן" החדש, נקרא בשם הכולל

הבורסה

בנקאי מאיר
בעיות קואליציוניות

בנקאיות את המאזנים שלהם: הבינלאומי, המזרחי, דיסקונט והפועלים. בכל מסיבת-עיתונאים שכונסה לצורך הצגת המאזן, טרחו ראשי הבנקים, צדיק בינו, אהרון מאיר, רפאל רקאנטי וגיורא גזית, לציין את הסתייגותם ממה שאירע בבורסה בחודשים האחרונים שלפני המפולת.

לא רק הסתייגו, אלא גם גינו. ואני מאמין לכל מילה שהם אמרו. רק העיתוי מפריע לי. אילו למשל היו אומרים, ואולי אפילו לא אומרים, אלא עושים אז, כדי למנוע את הגינוי שאחרי מעשה של היום, הם היו ראויים ליותר מחמאה.

ובכן, שאלתי את אחד מראשי הבנקים, הרוצה בעילום שמו - ובדין - למה היום הוא מגנה את מה שהיה צריך למנוע לפני שלושה וארבעה חודשים. התשובה היתה כנה ופשוטה. "מה, אני מטורף, שיגידו שאני הפלתי את הבורסה? הן אוכלים אותי חי. היתה חגיגה וכולם היו צריכים להשתתף בה. היה לחץ של כולם. הלקוחות, היועצים, מנהלי הקרנות, ומצד שני, לפעול נגד מגמת השוק?"

כששאלתי מדוע לא ישבו מנהלי הבנקים למצוא דרך לפני המפולת להרגיע את השוק, כפי שישבו אחרי המפולת, אמר לי: "אולי לא כך רצו. ובעצם, הוא נזכר, "זה מתפקידה של הממשלה."

גשר בין המיזרונים

נשמע טוב? גם המחיר, שהוא 50 דולר, ומה אומר היצרן על הפטנט שלו: מקלף תפודים במהירות. בביטחון בלי כל הליכי לוך שמסביב. דיסקית פלדת אל-חלד מקלפת והופכת את הקליפות יחד עם המים שבמיכל-המכשיר לעיסה מימית המנוקות בתום הקילוף. מיכסה פלסטי מאפשר

מיזודת-מנהלים
בר אלקטרוני

לראות את כל ההתרחסות ללא תוספת מחיר.

מי שקונה מכשיר זה, מן הראוי שיקנה גם "אופה תפודים במהירות גבוהה". נשמע כמו מכונת-מירוך, אך אפילו לא דומה לה. מיתקן פשוט העשוי ממיסגרת פלדת אל-חלד עם ארבע קרניים שעליהן

חולץ פקקים בלחץ, מחלץ כל פקק מצוואר-הבקבוק, בעיקר של יין, ללא נזק ליין, לבקבוק או אפילו לפקק. הוא פריט חדש של הכולבו הנועד האמאכר שלייתוך בניירירוק. החולץ הפועל על לחץ-אוויר הנוצר על-ידי לחצו של המחלץ, יחלוק מכיסך 13 דולר בלבד, וזה אם תקנה אותו עד לערב הפסח. מחירו בשקלים עלול להריקע אם יפוחת השקל אחרי הפסח. אין סוף להמצאות. היה עולה על דעת כם משהו הקרוי במקור, גשר למיטה וזגית? ובכן, יש דבר כזה, וגם הוא המצאה מארץ האפשרויות הבלתי-מוגבלות. למי שיש מיטה וזגית היא בשימוש ווגי, אבל ליתר ביטחון יש בה שני מיזרונים במקום אחד, כפול, יש בעיה: הרווח הנוצר בין שני המיזרונים. כדי לגשר על שני המיזרונים המציאו את הגשר. היצרנים ממליצים עליו גם כאמצעי בדיק לגשר של אהבה, כדאי לנסות. אפשר להסיר בעיות צרה וברוגז. וכל העסק הזה, היכול לעשות בקלות את מלאכתו של פסיכיאטר בכיר, או גם של עורך-דין ממולח עולה 13 דולר ושוקל 1.5 קילו, לילה נעים.

במחיר הצנוע של 10 דולר אפשר לרר כוש עט מאיר לכתובה במקומות השוכים. אני לא יודע מי צריך לכתוב במקומות חשוכים, אבל על כל צרה, שיהיה גם עט כזה באוסף, גם הממציא והיצרן צריך לחיות ממשוהו.

ועכשיו נחזור למיטבת. מה דעתכם על מקלף תפודי-אדמה השמלי ואוטומטי? ומעל לכתובת באנגלית המופיעה על השטר של דולר: באלוהים אנו בוטחים, ייכתב אלוהי ישראל, והכל כדי למנוע טעות.

כסף מפלסטיק

מא שהונהג השקל קרו שני דברים: ראשית, ערכו ירד פי עשרה, השקל הפך לאגורה, האגורה הפורטה והפרטה חלק המאה של המילי מימי המנדט. ושנית: מחיר המתכת שבמטבעות עולה על ערכן, במילום אחרות, כדאי להתיך את המטבעות ולמכור את המתכת.

כדי להתגבר על בעיה זו, יחדש בנקי-ישראל חידוש עולמי: מצב עות מחומר פלסטי קשיח, גם קט וגם זר. אם אפשר כסף מנייר, אז למה לא מפלסטיק. יש עוד יתרון לכסף מפלסטיק - לא כדאי לזייף אותו, הוא יהיה זר מדי.

לא מסתדר לכם, או לחילופין יש הצעה שעוד לא דנו בה בבנקי-ישראל, אבל היא יכולה לפתור את כל הבעיות הכלכליות של מדינת ישראל: שקל דולרי, או בקר צור שק"ר. לוקחים דולרים ירוקים וטובים